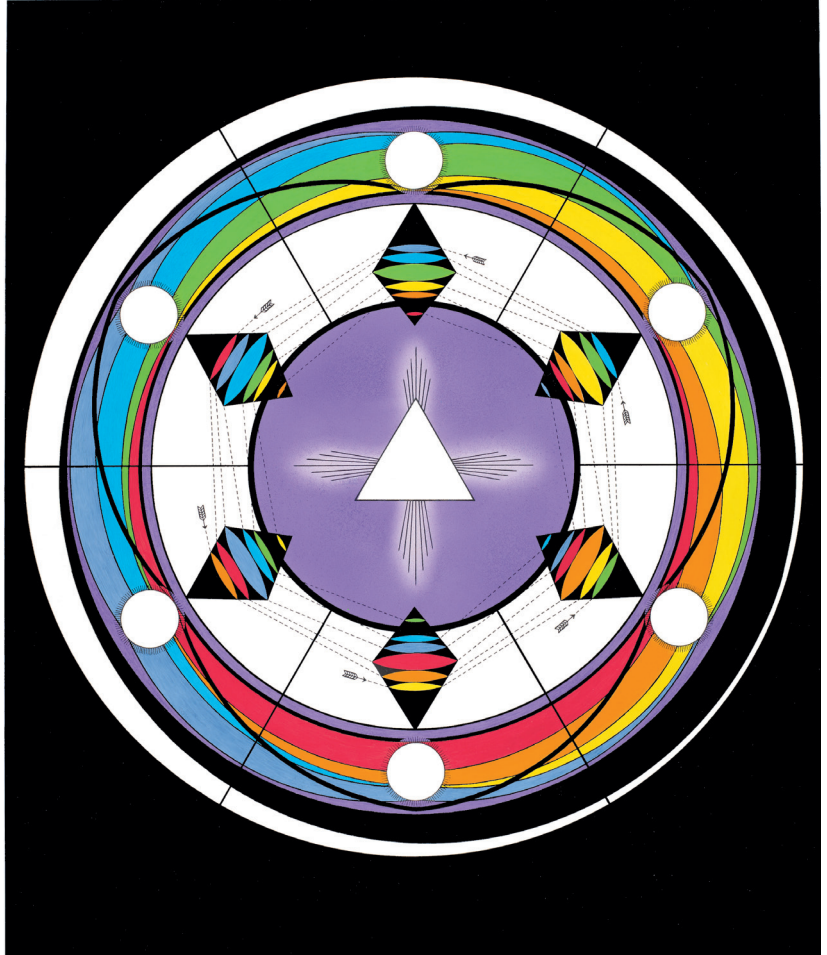

MARTINUS
INSTITUT

LA KOSMOLOGIO DE MARTINUS

© Martinus Institut 1981

Reg. 13

La eterna mondplano

Enkonduko

Esperanto

Martinus kaj lia verko

Martinus (1890-1981) naskiĝis en Sindal, urbeto en Norda Jutlando, Danio. Post la infanjara lerneja ĉeesto li perlaboris sian vivrimedon en diversaj simplaj postenoj, ĝis li en 1921 komencis sian spiritsciencan laboron, kies daŭro ampleksis la sekvajn 60 jarojn. Lian spiritan laboron ebligis aktiva okazaĵo, kiun Martinus mencias en la antaŭparolo de *Livets Bog* (La libro de la vivo): “[...] en mi estis aktivigitaj tute novaj perceptokapabloj. Tiuj kapabloj ebligis al mi – ne en ekbriloj – sed male *en konstanta maldorma stato de tagokonscio* – vidi malantaŭ la fizika mondo ĉiujn *portantajn spiritajn fortojn, nevideblajn kaŭzojn, eternajn mondleĝojn, bazajn energiojn kaj bazajn principojn*. La mistero de la vivo sekve ne estis mistero por mi.”

La ĉefa verko en la verkaro de Martinus estas la sep-voluma *Livets Bog* (La libro de la vivo). *Livets Bog* enhavas kosmajn analizojn, kiuj detale priskribas la eternajn strukturojn, principojn kaj leĝojn de la vivo. Kiel kompletiga aldono al la ĉefverko, Martinus kreis la plurvoluman verkon *La Eterna Mondbildo*, kiu enhavas koncentritajn konkludojn de la analizoj, ilustritajn per simbolbildoj, tiel ke la

leganto en facile alirebla formo havu superrigardon pri la kosma strukturo de la universo. Krom tio, li ankaŭ verkis la librojn *Logiko*, *Sepulto*, *La intelektigita Kristanismo*, 28 malgrandajn librojn kaj aldone ĉ. 200 artikolojn, el kiuj 45 estas arigitaj libroforme sub la titolo *Artikelsamling 1* (Artikolaro 1). La kompleta verko de Martinus ampleksas milojn da paĝoj kaj portas la superan titolon *La Tria Testamento*.

Estis la deziro de Martinus, ke lia kosmologio ne estu ligita al iu ajn formo de asocio aŭ membriĝo.

Klarigo de la frontpaĝa simbolo troviĝas sur paĝo 7

Scienco pri la vivo

Ĉiam kreskanta nombro da homoj sentas bezonon je nova mondkoncepto, kiu povas kontentigi ne nur la postulojn de ilia inteligento sed ankaŭ ilian emon al senco, justeco kaj amo.

La kosmologio de Martinus estas verkita por humane interesitaj homoj, kiuj emas evoluigi aman vivsintenon, kaj kiuj deziras logikajn respondojn al la demandoj de la vivo. La kosmologio konsistas el aro da analizoj pri la leĝoj kaj principoj, kiuj koncernas la spiritan flankon de la vivo. Martinus rakontas, ke ne nur troviĝas leĝoj por la fizika ma-

Kie nescio estas forigata, tie la tiel nomata “malbono” ĉesas ekzisti.

(Livets Bog, vol. 1, par. 19)

terio sed ankaŭ por la spirita materio, aŭ alivorte, por la pensado. Gravas kiel ni pensas kaj agas. Per nia estmaniero ni povas krei aŭ feliĉan aŭ malfeliĉan

sorton, depende de niaj scioj kaj nia kapablo vivi kongrue kun la spiritaj naturleĝoj. La tasko de la spirita scienco estas gvidi kaj informi homojn pri la eternaj leĝoj fone de la vivo, tiel ke ni konscie povas evoluigi la huma-

necon kaj amon al la proksimulo, kiuj estas la antaŭkondiĉoj por krei mondon, kie ni povas vivi en paco kaj harmonio unu kun la alia.

La vivo estas eterna

Laŭ Martinus, la morto ne ekzistas, sed estas nur imagita malo al la vivo. La viva parto en ni estas nia eterna konscio, kiu estas nia ĉefa flanko, rilate al kiu, nia fizika flanko estas io duavica kaj portempa. Ĉiuj organismoj funkcias kiel portempaj iloj por eterne evoluantaj konscioj. Kiam la tiel nomata “morto” okazas, ni perdas la ligan al la korpo. Poste ni troviĝas en spirita sfero en ripo-

za kaj refreŝiga stato kune kun samideaj homoj. Post tio, ni refoje enkarniĝas al nova surtera vivo por ankoraŭ unu periodo da travivaĵoj kaj evoluigo de talentoj en la fizika mondo, kaj tiel plu ripe. La vivo konsistas el evoluaj spiraloj kun grandiozaj fizikaj kaj spiritaj mondoj, kie novaj variaĵoj de vivformoj kaj novaj manieroj krei kaj percepti daŭre manifestiĝas.

Nia pensmaniero evoluas kaj nobliĝas

Nia hodiaŭa mondo estas stampita de grandaj renversoj kaj multaj suferoj, kiuj ŝajnas esti arbitraj kaj sensecaj. La Kosmologio de Martinus montras, ke ĉiuj formoj de sufero havas pli altan celon kaj estas nur transiraj statoj. Ĉiu surtera vivo, kiom ajn agrabla aŭ malagrabla, aldonas spertojn kaj per tio ĉiam estas aldoninda bono. Nia travivado de suferoj evoluigas nian

La plej alta dekoracio havebla, estas nia amikeco al la proksimulo.

(Konsilia renkontiĝo 1974-01-22, Samarbejdsstrukturen (La strukturo de kunlaboro) ĉap. 8.2)

kompaton kaj amkapablon kaj tio estas nemalhavebla ŝtupo en la plibonigo de la homo survoje al ĉiam pli senmankaj stadioj. La evoluo ĉiam direktiĝas al io pli alta, kaj fine ĝi kondukos nin al ŝtupo, kie nia amkapablo fariĝos organa talento, je tia nivelo, ke ni ne povus elporti fari ion ajn malbonan, kaj kie nia estmaniero nur povos esti ĝojo kaj beno por aliaj estuloj.

La vivo estas justa

Centra principo en la kosmaj analizoj estas la leĝo pri kaŭzo kaj efiko aŭ la karmoleĝo. Martinus klarigas, ke el eterna vidpunkto, ĉiuj travivaĵoj en la vivo estas efikoj de nia propra estmaniero, ĉar ĉia energio moviĝas cikle. Ĉio, kion ni elsendas al niaj ĉirkaŭaĵoj, revenos en la nuna aŭ en iu sekva enkarniĝo. Nenio en la vivo estas arbitra, kaj ĉar la suferoj ne estas puno, sed nur portempa “malagrabla bono”, kiu evoluigas kaj plibonigas nian menson, la vivo

estas komplete justa kaj ama. Travivaĵoj en formo de agrablo kaj malagrablo kreskigas en ni la kapablon distingi inter bono kaj malbono, tiel ke ni, iom post iom, ekzerce akiras estmanieron, kiu nur semas lumon kaj feliĉon. La karmoleĝo garantias, ke ni povas sperti nur la rezultojn de pensoj kaj agoj kiujn ni antaŭe mem kreis. Tial ni povas, per nia kreskanta ekkompreno pri la vivleĝoj, transformi nian sorton kongrue kun niaj deziroj.

Amo al ĉio viva

Fundamenta penso ĉe Martinus estas, ke ĉio estas viva. Niaj organoj, ĉeloj, molekuloj kaj tiel plu, estas vivaj estuloj, kiuj havas sian vivspacon ene de nia organismo, same kiel ni vivas en la organismo de la terglobo, kiu siavice estas parto de eĉ pli granda organismo. La universo konsistas el vivaj estuloj en mikrokosmo kaj makrokosmo – organizitaj kiel *vivo ene de vivo*. Martinus klarigas, ke ni havas grandan respondecon trakti nian propran mikrokosmon, en la formo de nia korpo, en ama maniero. Eĉ penso plej eta influas la bonfarton de tiuj niaj "fratoj plej malgrandaj". Ni povas agi kiom ajn ame al homoj kaj bestoj en nia mezkosmo, sed pro nescio samtempe esti tiranoj rilate al la perceptanta, konscia vivo ene de nia propra mikrokosmo. Malsano estas esprimo de longdaŭra efiko de detruaj pensoj, sentoj kaj kutimoj. Malsanoj povas esti tre doloraj, sed ili ĉiam rezultigas pli grandan kompaton kun tiu viva universo, kiun ni konas kiel nian korpon. Aliflanke, vivmaniero bazita je amo al tiuj interne vivantaj estuloj, kreas radiantan sanon tiel por ni mem, kiel por niaj mikroestuloj.

La viva universo aŭ Dio

La universo konsistas el miriadoj da vivaj estuloj, kiuj kune konsistigas unusolan ĉioampleksan vivan estulon. Martinus klarigas, ke tiu tuteca estulo identas kun Dio. Dio ne estas io ekstera, kaj neniu estulo povas ekzisti ekstere de Dio. Senti sin forlasita de Dio estas por la nuntempa surtera homo stato tute kutima, sed el kosma vidpunkto, ni ĉiuj estas partoj de Dio. Ĉio, kion ni renkontas en la vivo, estas aspektoj de Dio, kaj nia rilato al Dio ne dependas de religioj, sed en kreskanta grado fariĝas persone spertata dialogo. Laŭ la priskribo de Dio, kiun donas Martinus, troviĝas en la spirita mondo estuloj preparitaj por nin helpi tra la suferoj kaj problemoj, kiuj kreiĝas pro nia nescio pri la vivleĝoj. Li emfazas, ke la preĝo en la estonteco fariĝos scienco. La persona dialogo kun Dio, en la formo de ĉiutagaj vivtravivaĵoj, kaj ankaŭ en la formo de interna perpreĝa interparolo, iom post iom transformos nian spertadon de la ĉiutaga vivo al sencohava ama dialogo, kaj eduka kaj distra.

Foto: © Nasa

La seksa transformiĝo

La hodiaŭa mondo estas karakterizita de grandaj ŝanĝoj en la rilatoj inter la seksoj. Novaj formoj de kunvivado defias la idealojn pri geedzeco kaj familio. La tradiciaj roloj de la seksoj rompiĝas tiel en hejmoj kiel en laborejoj.

La kosmaj analizoj klarigas tiujn tendencojn kiel esprimojn de profunda ŝanĝo en la homa naturo, kiu rilatas al nia transformiĝo de besto al homo. Martinus nomas tiun ŝanĝon *la polustransformo*, per kiu ni evoluas survoje al stato en kiu la maskla kaj femala polusoj ene de individuo alve-

“Arto” estas la kapablo enkarnigi “altintelektecon” en la materion.

(*Livets Bog*, vol. 4, par. 1150)

nis al ekvilibro. La polusa transformiĝo ankaŭ antaŭsignas tute novan formon de sekseco, kie la pariĝa instinkto heredita de la bestoregno laŭgrade estas forlasita favore al tenera kaj karesa sek-

seco. Ni evoluas survoje al tio, kion Martinus nomas “la vera homregno”, kie la diferenco inter la seksoj laŭgrade malaperas, kaj la centra fokuso fariĝas “la homo en la homo”. Tiuj finevoluintaj homoj kreas kun amo al ĉio viva la plej senman-

kajn kreaĵojn ene de arto, scienco, kunvivado kaj vivĝojo.

La vera homregno

Martinus konsideras siajn analizojn “defendparolo por la homaro”, pro tio, ke ili estas defendo por ĉiuj vivaj estuloj. Ne ni povas agi maljuste, ĉar ni nur povas agi laŭ nia aktuala scio. Ĉiuj “malbonaj” agoj fontas el nescio pri iliaj efikoj kaj konsekvencoj. La tasko de la spirita scienco estas gvidi kaj informi homojn pri la eternaj leĝoj kaj inspiri al tio ke ni konscie povu komenci pensi kaj agi kongrue kun la vivleĝoj kies konkludo estas “Amu vian proksimumon kiel vin mem”. Per tio, ni povas en kreskanta grado eviti la multajn malfeliĉajn sortojn de la vivo kaj realigi pacan kaj harmonian vivon unu kun la alia. Laŭ Martinus, ni survojas al “vera homregno”, kie ĉiuj nacioj unuiĝos kun la komuna celo krei la imageble plej bonajn kondiĉojn por ĉiuj homoj sur nia planedo. En tia socio ne ekzistas militoj kaj malsa-

noj, nek ĉagrenoj kaj zorgoj, sed nur amo, lumo kaj vivĝojo. Kunlaboro, toleremo, humaneco, belo, scienco, arto kaj kulturo estas naturaj elementoj de la ĉiutaga vivo de la homoj en la venonta internacia mondregno, kies realigo estas la natura politika konsekvenco de la ĉi tie priskribita nehaltigebla evoluo al pli humana pensmaniero, kiu iom post iom atingos ĉiujn naciojn kaj ĉiujn homojn de la tero.

La eterna mondplano – Simbolo n-ro 13

Klarigo de la frontpaĝa simbolo (resumo):

La simbolo montras kiel ĉiuj estuloj trairas evoluon tra ses diversaj vivsferoj, kiuj kune konsistigas spiralciklon. La unuaj tri vivsferoj de la spiralciklo estas el pli fizika naturo ol la tri lastaj. Spiralciklo ampleksas enormajn tempodaŭrojn. Ni homoj estas jam travivintaj la plantoregno, kaj nun troviĝas fine de la bestoregno survoje al la vera homregno. Ni vivas meze de konflikto inter la sinkonserva instinkto de la bestoregno kaj nia kreskanta humana talento. La influo de la vivspertado, vivon post vivo, kaŭzas nian laŭgradan evoluon al "la fina homo laŭ la bildo de Dio". La fina homo estas geniulo pri logika kaj ama manifestado de sia kreokapablo en harmonio kun siaj proksimuloj. Jen la provizora celo de la homaro, por kies alveno ni ĉiuj unuope povas konscie labori.

Post tio, la evoluo daŭrigas al eĉ pli altaj vivsferoj. Kiam unu spiralciklo estas travivita, la travivado de nova spiralciklo komenciĝas, sed nun en novaj variaĵoj. La interagado inter lumo kaj mallumo en la vivo kreas la kontrastojn necesajn por garantii, ke nia vivtravivado restu eterna. Sen la suferaj spertoj de la mallumo, la kapablo kompati ne povus evolui, same kiel la kompreno pri la naturo de la amo. La bestoregno estas la sola loko, kie ni perceptas la mallumon kiel suferon kaj doloron. En la ceteraj kvin regnoj, la mallumo ĉeestas nur kiel scio pri la sufero, kunportita kiel memoroj el la bestoregno. Tial, la mallumo, en sia plej profunda analizo, estas aspekto de la kosma amo.

Gravaj elementoj de la simbolo:

- La blanka triangulo montras la mion de la universo aŭ Dio. La blankaj cirkloj simbolas, ĉiu unuope, mion de viva estulo. La ses sekcioj, en kiujn la simbolo estas dividita, reprezentas la ses vivsferojn de la spiralciklo.
- La plej malsupra sekcio montras la plantoregno (per ruĝo), sekvata en direkto dekstren, de la bestoregno (oranĝkoloro), la vera homregno (flavo), la saĝoregno (verdo), la dia mondo (bluo), kaj la beatoregno (hele indiga koloro).
- La ringformaj koloraj kampoj simbolas la regionojn ene de kiuj la bazenergioj manifestiĝas en la formo de vivsfera "materio".
- La ses nigraj rombformaj figuroj simbolas, ĉiu unuope, la bazenergian kombinon en la tuteca korpo de la viva estulo, kiu konsistigas ties konscion.
- La unuopaj tutecorganismoj havas ĉiuj sian kombinon de la ses bazenergiaj korpoj: la instinktokorpo (ruĝo), la pezokorpo (oranĝkoloro), la sentokorpo (flavo), la inteligentokorpo (verdo), la intuicikorpo (bluo), kaj la memorkorpo (hele indiga koloro).
- La punktaj linioj kiuj iras de korpo al korpo, montras kiel la kapacito de la bazenergiaj korpoj ŝanĝiĝas de unu vivsfero al alia.
- La nigra kaj blanka ringformaj kampoj rante de la simbolo, montras la interagon inter la mallumo kaj la lumo tra la ses vivsferoj.

Legu la plenan simbolklarigon de Martinus en *La Eterna Mondbildo, vol. 1*.

Martinus-Instituto

Martinus-Instituto situas en Kopenhago, Danio, kaj estas sociutila institucio, taskigita de Martinus konservi, eldoni kaj traduki lian verkaron, *La Tria Testamento*. La Instituto ankaŭ devas informi pri la verkaro kaj instrui pri la kosmaj analizoj.

Martinus-Instituto entenas administradon, librovendadon kaj eldonejon, kiu krom la verkoj de Martinus ankaŭ eldonas la revuon *Kosmos* en pluraj lingvoj. Dum la vintra duonjaro organiziĝas studrondoj kaj prelegoj. La Instituto prizorgas la instruadon kaj en Kopenhago kaj en Martinus-Centro ĉe Klint, Danio.

Martinus-Centro, Klint

Martinus-Centro en Klint en norda Selando, Danio (ĉ. 60 km nordokcidente de Kopenhago), estas internacia studcentro, kie eblas studi la Kosmologion de Martinus per

prelegoj, kursoj kaj studgrupoj. Somere okazas ĉiutaga instruado en la dana kaj la sveda kun nova temo ĉiusemajne, kaj en certaj semajnoj ankaŭ estas instruado en la angla, la germana kaj Esperanto. (Petoj pri instruado ankaŭ en aliaj lingvoj estas bonvenaj.) Printempe kaj aŭtune estas kursoj kun varia daŭro, kiuj donas eblecon profundiĝi en la analizojn de Martinus.

La retejo de la Instituto

Martinus-Instituto havas plurlingvan retpaĝaron, kun ampleksa informo pri la mondbildo de Martinus, la literaturo kaj la simboloj, kursoj kaj prelegoj, la revuo *Kosmos* kaj informo pri la aktivecoj en la Instituto kaj la Centro en Klint. La paĝaro ankaŭ havas serĉilon, per kiu eblas legi kaj serĉi en la verkaro de Martinus kaj en malnovaj numeroj de la revuo *Kosmos*. Interesitoj povas pere de la paĝaro teni sin orientitaj pri aranĝoj, aktualaj eldonoj, kursoj kaj prelegoj.

Provnumeroj de *Kosmos*, informbroŝuroj, listo de literaturo, artikola kajero, instru-programoj k.s. mendeblas ĉe la Instituto.

Martinus-Instituto

Mariendalsvej 94-96 · DK-2000 Frederiksberg

Telefono: +45 38 38 01 00 · Retpoŝto: info@martinus.dk

Retejo: martinus.dk · Enreta librovendejo: shop.martinus.dk